

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/70/2021
Identifikačné číslo spisu: 6821010045
Dátum vydania rozhodnutia: 06.10.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6821010045.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Kaňu na neverejnom zasadnutí konanom 6. októbra 2021, v trestnej veci obvineného V. C. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona a prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, o dovolaní obvineného V. C. podanom prostredníctvom obhajkyne JUDr. Evy Bornayovej, advokátky v Rimavskej Sobote, so sídlom Fučíkova 15, proti rozsudku Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/20/2021 z 8. marca 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného V. C. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Revúca (ďalej len „súd prvého stupňa“), sp. zn. 2T/20/2021 z 8. marca 2021, bol obvinený V. C. (ďalej len „obvinený“) uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona a prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, a to na skutkovom základe, že:

1. V. C. si v presne nezistenom čase najmenej od mesiaca júl 2020 až do dňa 23. októbra 2020 opakovane aj viackrát v priebehu týždňa na presne nezistenom mieste v E. od nezistenej osoby, pre vlastnú potrebu, ale aj za účelom ďalšej distribúcie zabezpečoval a prechovával v mieste svojho bydliska psychotropnú látku metamfetamín, ktorú sám užíval a aj na rôznych miestach predával alebo poskytoval za odvoz ďalším osobám a to U. K., nar. XX. L. XXXX, I. A., nar. XX. F. XXXX, V. V., nar. XX. T. XXXX, Z. U., nar. XX. P. XXXX a E. B., nar. XX. F. XXXX pričom dňa 23. októbra 2020 boli pri vykonávaní domovej prehliadky v byte č. XX, ktorý sa nachádza na Q. poschodí bytového domu súpisné č. XXXX, vo vchode č. XX na ul. V. v K., okres J., v mieste jeho bydliska, pri prehliadke iných priestorov - motorového vozidla zn. V. G., ev. č. J. a pri jeho osobnej prehliadke nájdené a zaistené,

- sklenená liekovka s obsahom kryštalickej látky béžovej farby s hmotnosťou 2,905 g s obsahom metafetamínu, z ktorej by bolo možné, podľa hmotnostného kritéria pripraviť minimálne 29 obvykle jednorazových dávok, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa,

- sklenená liekovka s obsahom kryštalickej látky béžovej farby s hmotnosťou 1,754 g s obsahom metafetamínu, z ktorej by bolo možné, podľa hmotnostného kritéria pripraviť minimálne 17 obvykle jednorazových dávok, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa,

- sklenený pohárik na stopke s obsahom kryštalickej látky svetlohnedej farby s hmotnosťou 0,240 g s obsahom metafetamínu, z ktorej by bolo možné, podľa hmotnostného kritéria pripraviť minimálne 2 obvykle jednorazové dávky, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa,

pričom sa uvedeného konania dopúšťal aj napriek tomu, že metafetamín je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov;

2. V. C. v presne nezistenej dobe, najmenej od roku 2000, si nálezom v obci C., okres J., zadovážil a následne v miestach trvalých pobytov v rodinnom dome č. XX v obci C., okres J. a po presťahovaní v byte č. XX na ul. V. XXXX/XX v meste K. na parcelnom č. XXX/X, ktorého vlastníkom je F. C., nar. XX. Q. XXXX, trvale bytom K., V. XXXX/XX, okres J. prechovával 2 ks streliva so stredovým zápalom československej výroby kalibru 7,62x54 R a 2 ks streliva so stredným zápalom maďarskej výroby kalibru 7,62x39 až do 21.05 hod. dňa 23. októbra 2020, kedy na výzvu podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku vydal vyššie uvedené strelivo, pričom sa jedná o strelivo, na držbu ktorého je v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov potrebné povolenie, ktorým V. C. nedisponoval.

Za uvedené skutky obvinenému súd prvého stupňa podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obvinený na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd prvého stupňa uložil obvinenému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

Zároveň súd prvého stupňa uložil obvinenému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí vedených v zozname doličných vecí pod č. 1/2021, a to:

- 1 ks skleneného pohárika na stopke z bezfarebného priehľadného skla o výške cca. 105 mm,
- finančné prostriedky vo výške XX,- Eur (X kusy bankoviek v nominálnej hodnote XX,- Eur, X kusy bankovky v nominálnej hodnote XX,- Eur, X kusy mince v nominálnej hodnote X,- Eur, X kusy mince v nominálnej hodnote X,XX,- Eur).

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, sp. zn. 2T/20/2021 z 8. marca 2021, podal obvinený prostredníctvom obhajkyne, ktorá mu bola na základe jeho žiadosti z 9. apríla 2021 ustanovená opatrením samosudcu súdu prvého stupňa z 26. apríla 2021, dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

Obvinený v dovolaní uviedol, že považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa, sp. zn. 2T/20/2021 z 8. marca 2021 za nezákonné a má za to, že súd prvého stupňa sa pri rozhodovaní a ukladaní trestu nezaoberal zadováženými dôkazmi. Na hlavnom pojednávaní 8. marca 2021 obvinený nevedel čo má robiť, zľakol sa a tak sa na základe presvedčania jeho vtedajšieho obhajcu JUDr. Jána Čipku, ktorý mu tvrdil, že v opačnom prípade dostane vysoký trest, priznal aj k tomu čo neurobil, napriek tomu, že sa

skutky stali inak ako je uvedené v obžalobe, vzdal sa možnosti podať opravný prostriedok a odpovedal na všetky otázky kladne, vrátane súhlasu s vykonaním hlavného pojednávania napriek nezachovaniu lehoty na jeho prípravu. Ak by mal viac času na prípravu na hlavné pojednávanie nevyzvolal by tak, ako mu nakázal jeho obhajca. Obvinený v dovolaní namietal, že súd prvého stupňa nezohľadnil jeho priznanie a vyhlásenie podľa § 257 Trestného poriadku a vymeral mu neprimerane vysoký trest. Rozhodnutie súdu prvého stupňa nevychádza z pravdivo zistených skutočností a je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Obvinený ďalej namietal, že opakovane pred vyšetrovateľom uviedol, že je iba konzument drog, že svedok I. A. klame, že svedkovia Z. U. a E. B. vedeli, že I. A. predáva drogy, preto obvinený navrhol v rámci prípravného konania konfrontáciu, aby sa preukázalo kto predával drogy, o koho drogy išlo a komu išli získané peniaze z predaja drog. Vyšetrovateľ predmetný dôkaz odmietol vykonať, čím zmaril vykonanie dôležitého dôkazu. Obvinený považuje právnu kvalifikáciu použitú súdom prvého stupňa za nesprávnu, nakoľko je iba konzumentom drog. Poukázal na to, že písomnou žiadosťou z 21. januára 2021 žiadal a pri preštudovaní spisu 28. januára 2021 jeho obhajca navrhol, aby bolo doplnené dokazovanie o preštudovanie znaleckého posudku č. XXX/XXXX znalkyne MUDr. J. E., nakoľko s jej závermi obvinený nesúhlasí, pretože v ňom boli uvedené otázky, ktoré mu znalkyňa nepoložila a odpovede, ktoré obvinený neuviedol. Napriek tomu, že namietal zaujatosť uvedenej znalkyne, vyšetrovateľ jeho návrh na doplnenie dokazovania odmietol. Obvinený ďalej namietal, že v prípravnom konaní nebol pribratý súdny znalec, ktorý by vyšetril jeho duševný stav. Nestranný súd by mal pri rozhodovaní brať do úvahy všetky dôkazy ako v prospech, tak i v neprospech obvineného, avšak v predmetnom prípade neprihliadal na výpoveď obvineného ani na to, že sa výpovede jednotlivých svedkov nezhodovali. Súd prvého stupňa sa teda nevysporiadal so všetkými okolnosťami prípadu a tak rozhodol nesprávne. Obvinený podal dovolanie i z dôvodu nezákonného postupu súdu prvého stupňa podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Uvedený dovolací dôvod odôvodnil obvinený tým, že bol odsúdený na základe vynúteného doznania, ktoré nemožno za priznanie považovať, pretože nebol dostatočne poučený a informovaný zo strany svojho obhajcu, ktorý ho zavádzal a obvinený len zopakoval jeho slová. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože ich súd vyhodnotil v rozpore so zásadami hmotného a procesného práva.

Na základe uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“ alebo „dovolací súd“) ako dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku, z dôvodov dovolania podľa § 371 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil, že rozsudkom súdu prvého stupňa, sp. zn. 2T/20/2021 z 8. marca 2021, bol porušený zákon a to v neprospech obvineného; ďalej aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, sp. zn. 2T/20/2021 z 8. marca 2021 v celom jeho rozsahu vo výroku o vine i vo výroku o treste; a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Trestného poriadku súd prvého stupňa doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Revúca.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca JUDr. Peter Kulik (ďalej len „prokurátor“) úvodom vyjadrenia k dovolaniu obvineného konštatoval, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný. K dovolaniu obvineného uviedol, že v predmetnej trestnej veci bol rozsudok vyhlásený na hlavnom pojednávaní 8. marca 2021, pričom po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku sa obvinený, obhajca a prokurátor vzdali práva podať proti nemu odvolanie a obvinený uviedol, že nesúhlasí, aby odvolanie v jeho prospech podala iná oprávnená osoba. Rozsudok súdu prvého stupňa, sp. zn. 2T/20/2021 z 8. marca 2021 tak nadobudol právoplatnosť dňa 8. marca 2021. Obvinený, ako oprávnená osoba teda nevyužil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a tak v danom prípade nie je splnená základná podmienka na podanie dovolania obvineným podľa § 372 Trestného poriadku. Jedná sa o vadu neodstrániteľnú, ktorú nie je možné napraviť ani postupom podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že dovolanie obvineného je potrebné podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku odmietnuť. Čo sa týka obsahu dovolania obvineného prokurátor uviedol, že ho považuje za účelové, v snahe zbaviť sa viny a trestnej zodpovednosti. Ohľadom argumentácie

obvineného, že vyhlásil svoju vinu a súhlasil s nedodržaním lehoty na prípravu na hlavné pojednávanie pretože mu tak poradil jeho obhajca, prokurátor uviedol, že z procesného hľadiska neboli porušené ustanovenia Trestného poriadku, obvinený bol súdom poučený a na hlavnom pojednávaní, ktoré bolo vedené zákonným spôsobom. sa vyjadroval sám, bez nátlaku a slobodne. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že obvinený po poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je zo spáchania skutku uvedenom v obžalobe vinný, na výzvu súdu v zmysle § 257 ods. 4 Trestného poriadku odpovedal kladne na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Obvinený bol pred vyhlásením o svojej vine poučený o následkoch tohto vyhlásenia a vo svojej záverečnej reči uviedol, že preukázané skutočnosti sú pravdivé a ľutuje svoje skutky kvôli rodine a blízkym. K námietke obvineného ohľadom prešetrenia znaleckého posudku znalkyne MUDr. E. prokurátor uviedol, že tento bol so súhlasom obvineného čítaný na hlavnom pojednávaní a obvinený ani jeho obhajca nemali po jeho prečítaní návrhy na vykonanie dôkazov. Prokurátor zdôraznil, že znalecký posudok bol vykonaný v súlade so zákonom, obsahuje všetky potrebné formálne náležitosti, nie je dôvod o jeho záveroch pochybovať a nevyplýva z neho potreba vyšetrovania duševného stavu obvineného.

V kontexte uvedených skutočností prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd SR dovolanie obvineného odmietol.

Predmetné vyjadrenie prokurátora k dovolaniu obvineného doručil súd prvého stupňa obvinenému a jeho obhajkyňi.

Následne súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd SR ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o podanom dovolaní skúmal splnenie procesných podmienok.

Z obsahu súdneho spisu zistil, že obvinený na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Revúca dňa 8. marca 2021 učinil vyhlásenie, že je vinný. Prokurátor navrhol súdu prijať uvedené vyhlásenie obvineného. Následne okresný súd podľa § 257 ods.6 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného. Okresný súd v ďalšom konaní vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

Po vyhlásení rozsudku okresného súdu sa obžalovaný, jeho obhajca i prokurátor vzdali práva podať odvolanie priamo do zápisnice z hlavného pojednávania z 8.marca 2021.

Podľa § 257 ods.5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Najvyšší súd z obsahu podaného dovolania zistil, že dovolateľ podal dovolanie z iných dôvodov a to podľa § 371 ods. 1 písm. g) a i) Trestného poriadku, pričom v zásade namieta nesprávne vyhodnotený skutkový stav vecí a nesprávne právne posúdenie vecí. Dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nepodal, zároveň na strane 4 dovolania v jednom odseku uvádza, že bol odsúdený na základe vynúteného doznania a to preto, že nebol poučený dostatočne zo strany jeho obhajcu, a jeho doznanie pred súdom bolo len vo forme zopakovania slov jeho obhajcu.

Podľa § 372 ods.1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal

obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Najvyšší súd SR v tejto veci dospel k záveru, že nie sú splnené procesné podmienky na podanie dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, pretože obvinený, ani iné oprávnené osoby nevyužili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok proti prvostupňovému rozsudku Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/20/2021 z 8. marca 2021.

Najvyšší súd, s poukazom na vyššie uvedené, na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci, dovolanie obvineného V. C. podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku odmietol, keďže nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.